ANGELUS

číslo 34.
19. srpen AD 2012

20. neděle v mezidobí

Zpravodaj farností
Hustopeče nad Bečvou,
Špičky
Černotín
Bělotín

Štíte náš, Bože, pohleď, popatř na tvář svého pomazaného!
Lepší je jeden den v tvých nádvořích než jinde tisíc. (Žl 84,10-11)

1. čtení: Př 9,1-6 2. čtení: Ef 515-20 Ev.: Jan 6, 51-58
Žalm 34 **Okuste a vizte, jak je Hospodin dobrý.**

Panna Maria Královna

Svátek blahoslavené Panny Marie Královny, který v roce 1954 zavedl Pius XII., se slavil 31. května. A když Pavel VI. v roce 1969 vyhlásil nový Všeobecný římský kalendář, přenesl vhodně tento svátek na den 22. srpna, osmý den po slavnosti Nanebevzetí Panny Marie.

Královská důstojnost blahoslavené Panny Marie se vztahuje na tajemství jejího plného oslavení a dokonalého připodobnění se jejímu Synu, Králi všech věků - jak učí 2. vatikánský sněm: „Když neposkvrněná Panna dokončila svůj pozemský život, byla vzata s tělem i duší do nebeské slávy a povýšena od Pána za královnu všeho tvorstva, aby se lépe připodobnila svému Synu, který je král králů (srov. Zj 19,16) a vítěz nad hříchem a smrtí" (LG, 59).

Jako království Kristovo „není z tohoto světa" (Jan 18,36), tak ani královská moc Panny se netýká řádu přirozeného, ale řádu milosti. Mezi základní vlastnosti, které určují v řádu milosti královskou důstojnost Panny, můžeme vyzdvihnout zvláště čtyři: pokoru, mateřské poslání, prosebnou přímluvu, znamení budoucí slávy církve.

Blahoslavená Panna je:

slavnou Královnou v nebi, protože na zemi byla pokornou služebnicí (srov. Lk 1,38.48), podle výroku Páně „kdo se ponižuje, bude povýšen" (Lk 14,11). Krista, „poníženého až k smrti na kříži" (Flp 1,8) Bůh Otec „korunoval ctí a slávou a posadil ho po své pravici" (Žl 8,6) a také blahoslavenou Pannu, svou pokornou služebnici, vyvýšil nad anděly;

Královnou Matkou, protože porodila Krále-Mesiáše, který vládne „na Davidově trůně a v jeho království" (Iz 9,6 a Lk 1,26-38) a církev vyznává, že se podle Boží vůle stala také naší Matkou a Královnou.

Královnou prosící, je „vyvýšena nad anděly" a „se svým Synem kraluje ve slávě, prosí za všechny lidi jako vlivná obhájkyně a královna všeho tvorstva" (srov. LG, 62);

Královnou nesoucí obraz budoucí slávy církve, neboť co se stalo v ní, nejvznešenějším údu tajemného těla Kristova, uskuteční se i ve všechostatních údech - proto se církev právem dovolává přímluvy blahoslavené Panny, aby její údy dosáhly v nebeském království slávy synů.

(Dle knihy „Sbírka mší o Panně Marii")
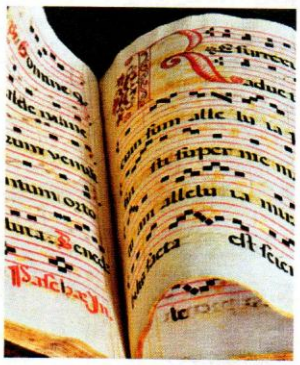
UČÍCÍ SE CÍRKEV – ZPĚV V LITURGII

Zpěv je spjatý se samou podstatou lidské přirozenosti, je spontánním projevem radosti. Při dialogu s Bohem se probouzejí v člověku ty oblasti jeho existence, které se samy stávají zpěvem. Hudba je prostředníkem tam, kde lidská slova a úvahy narážejí na samou hranu bytí, jak dosvědčuje Karl Rahner: „Pane, jak bezradný jsem, když mluvím k Tobě o Tobě." Hudba a zpěv dokáží odkrýt často více než pouhá slova. Sám Kristus se často modlil žalmy a vysvětloval jejich význam. Když se farnost v neděli shromažďuje ve jménu svého Pána, Ježíše Krista, zaujímá při liturgii hudba a zpěv mimořádné místo. Jejich úlohou je spolupůsobit při všech formách zvěstování Božích skutečností, činit tak zvěstování naléhavějším, dávat vyznání víry, přímluvám i děkování celistvější výraz a ozřejmovat

to, co se děje ve slově a ve znamení svátosti. Požadavky, které se na liturgickou hudbu kladou, se při tom řídí cílem liturgie, totiž ukázat, že člověk je skrze zmrtvýchvstání Ježíše Krista obnoven, a toto obnovení naplňovat. Nemůžeme při tom liturgickou hudbu posuzovat jen podle toho, do jaké míry vyvolává činnou účast, ani jen podle její estetické a kulturní hodnoty, podle jejího úctyhodného stáří či podle její lidovosti, nýbrž podle toho, zda pomáhá ztrápenému věřícímu volat KYRIE ELEISON (Pane, smiluj se), vykoupenému věřícímu zpívat ALELUJA (Chvalte Pána) a v naději hledícímu do budoucnosti na přicházející království Boží MARAN ATHA (Pane náš, přijď). Nemusí to být jen jeden určitý druh hudby, neboť každá hudba, která lidská srdce otvírá zaslíbením Evangelia, může křesťanské bohoslužbě posloužit. Vždy je třeba volit hudbu, aby byla ke slavení eucharistie „v Duchu a v pravdě" nejpříhodnější. Jde tedy především o to, aby hudba působila na shromážděné jako celek, třebaže někteří jednotlivci ji mohou pokládat za archaickou, za lidovou či výlučnou, za jim blízkou či všední, za něco, co vede ke zbožnosti anebo od ní odvádí. Protože si v průběhu dějin vytvořily církve každá svůj vlastní písňový repertoár, žádná specifická hudba křesťanské bohoslužby neexistuje. Přesto jsou tu dvě podstatná rozlišovací hlediska pro hudbu, která doprovází křesťanské bohoslužby: vede a utváří společenství a klade mimořádný důraz na význam slova. Obojímu musí liturgická hudba sloužit. Shromážděným zpěv a hudba vyjadřuje, co se děje, je znamením určité nálady, sounáležitosti, svátečnosti, slavnostnosti. Protože je liturgie od samého počátku chválou, je zpěv výrazem radostné zvěsti a hymnu vykoupených, takže zpěvu spojenému s biblickým a svátostným slovem, přísluší zvláštní význam. Zpěv však překonává hranice slova. Farnost se nemůže lépe připodobnit žalmistovi, než právě jeho vlastním zpěvem: „Zpívejte Pánu novou píseň" (Žl 98,1), „Jásej Hospodinu celá země, dejte se do plesu, zpívejte a hrajte" (Žl 98,4). Ve vztahu k řečenému své oprávnění v bohoslužbě mají i lidové písně. Jsou to spontánní zpěvy neznámých autorů, jejichž tvůrcem a nositelem je hlavně venkovní a městská vrstva lidu, kteří v nich vyjadřovali svou víru a lásku - nejčastěji k Matce Boží, Panně Marii. A těmito písněmi uchovávali svou víru v prostředí a pestrosti života.

Nedělitelnou součástí liturgie byl v minulosti a dnes se opět do bohoslužby vrací zpěv, zvaný CHORÁL. Je to liturgický zpěv křesťanských církví, zvláště katolické, zejména tzv. gregoriánský chorál - slavnostní zpěv vážného obsahu zpívaný v latině. Dnešní církevní autorita (papež) tento zpěv podporuje, poněvadž odpovídá nejvíce a nejlépe duchu liturgie, zvláště mše svaté. Vážným problémem v dnešní době může být zpěv a hudební nástroje MODERNÍCH ŽÁNRŮ, často těžko slučitelné s bohoslužbou Kristovy oběti. Ale o tom - jakož i o ostatním - příležitostně později.

P. Antonín Pospíšil

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 19. 8. do 26. 8. 2012

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
Neděle 19. 8. **19. neděle v mezidobí**	**Hustopeče**	**8:00**	Za + Františku Zemánkovou a živou rodinu a za + Miladu Kalichovou, živou rodinu Váňovu a dvo
	Špičky	**9:30**	Za živé a zemřelé farníky
	Bělotín	**11:00**	Za Jana a Františku Václavíkovy, 3 syny a vnuka Františka
Pondělí 20. 8. *sv. Bernard, památka*	**Špičky**	**18:00**	Za + Marii Susíkovou (při jejich nedožitých 90 narozeninách), za bratra Josefa a sestry Ludmilu a Boženu
Středa 22. 8. *Panna Maria Královna, památka*	**Černotín**	**17:00**	Za + Josefa Můčku, rodiče a za živou a + rodinu a dvo
Čtvrtek 23. 8. *sv. Růžena z Limy*	**Bělotín**	**18:00**	Za + Janu Slivkovou a živou rodinu
Pátek 24. 8. ***sv. Bartoloměj,*** *svátek*	**Hustopeče**	**18:00**	Za Františka Janečku, rodiče a živou rodinu
			Za Marii Stoklasovou, manžela, zetě Vojtěcha a živou rodinu
Sobota 25. 8. *sv. Benedikt a druhové*	**Špičky**	**18:00**	Za + rodiče Oravovy, živou a + rodinu a dvo
Neděle 26. 8. **21. neděle v mezidobí**	**Hustopeče**	**8:00**	Za živé a + občany městyse
	Černotín	**9:30**	Za + dceru Hanku (při jejich nedožitých 40. narozeninách)
	Bělotín	**11:00**	Za +rodiče Tylichovy, sestru Svatavu a za živou a + rodinu

Sbírka z neděle 5. VIII.: Hustopeče 7.474 Kč **Sbírky z neděle 12. VIII.:** Hustopeče 3.926 Kč, Špičky 832 Kč, Černotín 3.857 Kč a Bělotín 782 Kč. **Pohřební**: Špičky 1.674 Kč. Všem dárcům upřímné Pán Bůh zaplať.

ANGELUS vychází pro vnitřní potřebu farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín v nákladu 340 kusů. Vydává P. František Antonín Dostál. Tel na faru: **581 626 040**